

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

12 січня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 4/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі:

головуючого - Патрюка М.В.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Луцюка П.С., Макарчука М.А., Мішина М.І., Прилипка С.М., Устименко В.Є., Шилової Т.С., Щотки С.О.,

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно суддів Дніпровського районного суду міста Києва Іваніної Юлії Вікторівни, Гончарука Віктора Петровича, Виниченко Любові Миколаївни, Чех Наталії Анатоліївни за зверненням Сабо Юрія Вячеславовича, народних депутатів України Мосійчука Ігоря Володимировича, Гарбуза Юрія Григорійовича,

встановила:

У грудні 2014 та січні, травні 2015 року до Комісії надійшли звернення Сабо Ю.Г. та народних депутатів України Мосійчука І.В., Гарбуза Ю.Г. щодо дій суддів Дніпровського районного суду міста Києва Іваніної Ю.В., Гончарука В.П., Виниченко Л.М., Чех Н.А., які можуть мати наслідком притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності з підстав, передбачених частиною першою статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (у редакції від 07 липня 2010 року), а саме: істотні порушення норм процесуального права при здійсненні правосуддя, пов'язані, зокрема, з відмовою у доступі особи до правосуддя з підстав, не передбачених законом, порушенням вимог щодо розподілу та реєстрацій справ у суді, правил підсудності чи підвідомчості, необґрунтоване вжиття заходів забезпечення позову.

Заявник зазначає, що 16 травня 2013 року ОСОБА_1 обрано запобіжний захід у виді тримання під вартою. В подальшому ухвалами Дніпровського районного суду міста Києва строк тримання під вартою неодноразово продовжувався.

12 листопада та 26 грудня 2013 року прокурором заявлялись усні клопотання про продовження строку тримання під вартою, які судом задоволено, що є порушенням вимог чинного законодавства.

ОСОБА_1 неодноразово подавались заяви про роз'яснення судових рішень щодо продовження строку тримання під вартою на які суд жодним чином не відреагував. Лише 04 квітня 2014 року ним було отримано лист за підписом судді Іваніної Ю.В., який не є ухвалою чи будь-яким іншим процесуальним документом.

Вказані обставини, на думку заявника, є істотними порушеннями норм процесуального права при здійсненні суддями правосуддя та свідчать про необ'єктивний, упереджений та несправедливий розгляд кримінальної справи НОМЕР_1 за обвинуваченням ОСОБА_1 у вчиненні злочину.

Суддями не дотримано вимог статті 380 КПК України, оскільки не надано жодної відповіді на його заяви про роз'яснення судових рішень.

21 лютого 2014 року суддями не звернено уваги на заперечення обвинуваченого щодо проведення дистанційного судового засідання та проведено дистанційне судове засідання, чим порушено вимоги частини другої статті 336 КПК України.

Посилаючись на вказані обставини, заявник просить провести перевірку та вжити заходів дисциплінарного впливу стосовно судді.

Відповідно до статті 86 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» членом Комісії проведено перевірку викладених у зверненні даних.

Розглянувши висновок члена Комісії та зібрані в процесі перевірки матеріали, заслухавши доповідача, Комісія дійшла висновку, що у відкритті дисциплінарної справи необхідно відмовити з таких підстав.

Установлено, що 30 жовтня 2013 року до Дніпровського районного суду міста Києва надійшли матеріали кримінальної справи за обвинуваченням, зокрема, ОСОБА_1 у вчиненні злочинів, передбачених частиною другою статті 15, пунктами 5, 6, 12 частини другої статті 115 КК України.

Судом здійснено автоматизований розподіл зазначеної судової справи у порядку статті 35 КПК України, за результатами якого визначено суддю-доповідача Іваніну Ю.В. та суддів Гончарука В.П., Виниченко Л.М. і запасного суддю - Чех Н.А.

04 листопада 2013 року матеріали справи передано у провадження судді.

12 листопада 2013 року проведено підготовче судове засідання та справу призначено до розгляду на 21 листопада 2013 року.

Судові засідання призначались на 17, 26 грудня 2013 року, 23, 27, 29, 30 січня, 13, 21, 25 лютого, 04, 11, 18 березня, 02, 10, 24 квітня.

Згідно з протоколом розподілу справ між суддями у неавтоматизованому режимі від 03 червня 2014 року головуючим суддею визначено суддю Гончарука В.П. та суддів Виниченко Л.М., Чех Н.А.

Судові засідання призначались на 03, 23 червня, 17, 21, 24, 29 липня, 14, 18 серпня, 11 вересня, 21, 28, 30 жовтня, 0613, 27 листопада, 04, 096, 29 грудня 2014 року, 03, 12, 24, 26 лютого, 12, 26 березня, 01, 09, 16, 23 квітня, 28 травня, 08, 11, 19, 22 червня, 10, 16 липня, 13, 28 серпня, 01, 08, 09, 29 жовтня, 09, 12 листопада 2015 року. На даний час провадження у справі триває. Суддями не ухвалено рішення за результатами розгляду.

26 грудня 2013 року, 21 лютого, 10 квітня, 05 червня, 29 липня, 11 вересня, 06 листопада, 29 грудня 2014 року, 27 лютого, 23 квітня, 19 червня

2015 року у судових засіданнях розглядались клопотання про продовження строку тримання обвинуваченого під вартою. Вказані клопотання щоразу задовольнялись з ухваленням процесуальних рішень.

28 березня 2014 року до суду надійшло клопотання обвинуваченого ОСОБА_1 про надання копії клопотання прокурора про продовження строку дії запобіжного заходу та роз'яснення рішення суду у формі ухвали.

04 квітня 2014 року головуєчим суддею надано обвинуваченому відповідь про те, що питання про продовження строку тримання його під вартою у судовому засідання 21 лютого 2014 року вирішувалось судом за усним клопотанням прокурора, яке внесено до журналу судового засідання, за результатами розгляду якого судом постановлено відповідну ухвалу. Таким чином, надання копії зазначеного клопотання не є можливим. Одночасно судом роз'яснено, що за змістом статті 380 КПК України судом здійснюється роз'яснення судового рішення, ухваленого за результатами розгляду кримінального провадження по суті. Ураховуючи те, що заява обвинуваченого ОСОБА_1 про роз'яснення ухвали від 21 лютого 2014 року ухвалена піл час судового засідання, не є рішенням по суті вирішення справи, а тому не може бути предметом розгляду суду в розумінні статті 380 КПК України.

18 червня 2014 року до Дніпровського районного суду міста Києва надійшла заява ОСОБА_1 про роз'яснення судових рішень - ухвал від 26 грудня 2013 року, 21 лютого, 11 березня, 10 квітня, 05 червня 2014 року.

21 та 22 липня 2014 року до суду надійшли заяви ОСОБА_1 про роз'яснення ухвал від 12 листопада, 26 грудня 2013 року, 21 лютого, 11 березня, 10 квітня, 05 червня 2014 року.

05 серпня 2014 року до суду надійшли заяви ОСОБА_1 про роз'яснення ухвал від 12 листопада, 26 грудня 2013 року, 21 лютого, 11 березня, 10 квітня, 05 червня 2014 року

28 жовтня 2014 року до суду надійшла заява ОСОБА_1 про роз'яснення ухвал від 12 листопада, 26 грудня 2013 року, 21 лютого, 11 березня, 10 квітня, 05 червня, 29 липня, 11 вересня 2014 року

13 листопада 2014 року до суду надійшла заява ОСОБА_1 про роз'яснення ухвал від 12 листопада, 26 грудня 2013 року, 21 лютого, 11 березня, 10 квітня, 05 червня, 29 липня, 11 вересня, 07 листопада 2014 року

Із письмових пояснень суддів вбачається, що роз'яснення рішення - це викладення рішення у більш зрозумілій формі. Здійснюючи роз'яснення судового рішення, суд викладає більш повно і зрозуміло ті частини рішення, розуміння яких викликає труднощі, не вносячи змін до рішення по суті і не торкаючись тих питань, які не були предметом судового розгляду. Якщо фактично порушується питання про зміну рішення, або внесення до нього нових даних, або про роз'яснення мотивів прийняття рішення, суд відмовляє в роз'ясненні рішення. У ході роз'яснення рішення суд повинен тлумачити юридичні терміни, а не загальноживані слова.

У заяві ОСОБА_1 посилався на незрозумілість ухвали суду внаслідок відсутності копії клопотання прокурора.

Проте роз'яснення ухвали з підстав незрозумілості через задоволення судом усного клопотання про продовження строку тримання під вартою не передбачено чинним законодавством.

Відповідно до статті 331 КПК України під час судового розгляду суд за клопотанням сторони обвинувачення або захисту має право своєю ухвалою змінити, скасувати або обрати запобіжний захід щодо обвинуваченого.

Незалежно від наявності клопотань суд зобов'язаний розглянути питання доцільності продовження тримання обвинуваченого під вартою до спливу двомісячного строку з дня надходження до суду обвинувального акта.

Зі змісту статті 380 КПК України вбачається, що судом здійснюється роз'яснення судового рішення, ухваленого за результатами розгляду кримінального провадження по суті.

З листа Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 22 серпня 2013 року № 10-1332/0/4-13 вбачається, що порядок роз'яснення ухвал слідчого судді прямо не визначений КПК України, а тому слідчий суддя не уповноважений розглядати та вирішувати по суті клопотання чи заяви осіб про роз'яснення постановлених ним ухвал.

Ухвали слідчого судді не віднесено до рішень, які можуть бути предметом роз'яснення в порядку статті 380 КПК України.

Таким чином, чинним законодавством та судовою практикою не передбачено розгляд заяв про роз'яснення ухвал суду з ухваленням процесуального рішення, про що обвинуваченому щоразу роз'яснювалось під час судових засідань.

Водночас практику розгляду аналогічних заяв обвинувачених щодо роз'яснення ухвал суду було змінено, а тому колегією суддів 12 лютого 2015 року винесено ухвалу про відмову у задоволенні заяв обвинуваченого ОСОБА_1 про роз'яснення ухвал Дніпровського районного суду міста Києва від 05 червня, 26 липня, 11 вересня, 07 листопада 2014 року.

03 червня 2015 року Апеляційним судом міста Києва ухвалу суду першої інстанції скасовано з призначенням нового розгляду в суді першої інстанції.

16 липня 2015 року Дніпровським районним судом міста Києва у задоволенні заяв ОСОБА_1 про роз'яснення ухвал суду від 12 листопада, 26 грудня 2013 року, 21 лютого, 11 березня, 10 квітня, 05 червня, 29 липня, 11 вересня, 07 листопада 2014 року відмовлено.

05 жовтня 2015 року Апеляційним судом міста Києва ухвалу суду першої інстанції від 16 липня 2015 року залишено без змін, апеляційну скаргу ОСОБА_1 залишено без задоволення.

Перевіркою встановлено, що на даний час заяви обвинуваченого ОСОБА_1 розглянуто Дніпровським районним судом міста Києва з ухваленням процесуального рішення, яке набрало законної сили.

Підстави дисциплінарної відповідальності судді визначено статтею 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Оскільки в діях суддів Іваніної Ю.В., Гончарука В.П., Виниченко Л.М., Чех Н.А. не вбачається ознак дисциплінарного проступку, передбаченого статтею 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», підстави для відкриття дисциплінарної справи стосовно них відсутні.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 83-86, 91, 97 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Комісія

вирішила:

відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно суддів Дніпровського районного суду міста Києва Іваніної Юлії Вікторівни, Гончарука Віктора Петровича, Виниченко Любові Миколаївни, Чех Наталії Анатоліївни за зверненням Сабо Юрія Вячеславовича, народних депутатів України Мосійчука Ігоря Володимировича, Гарбуза Юрія Григорійовича.

Головуючий

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

В.Є. Устименко

Т.С. Шилова

С.О. Щотка